

[Lilli Gyldenkilde]

lovforslag nr. L 200. Det er baggrunden for, at vi har taget den med i den liste over sager, vi har bedt om at få på dagsordenen den 14. juni efter den underskriftsindsamling, vi har lavet.

Det nytter ikke noget at stå her og sige, at dette her er en klar forbedring. Det er det ikke. Ideologisk har flertallet her i folketinget været imod jobskabelsesloven lige siden dens start. Det var der ingen grund til. Den gav kommunerne en mulighed for at afsætte til produktion. Den gav kommunerne en mulighed for ikke at lave det ene, jeg havde nær sagt mere dødsyge beskæftigelsesprojekt efter det andet. Man kunne sætte nogle ting i gang, så man kunne sige: her er tale om et varigt arbejde, som efter en forsøgsperiode på 3 år skal hvile i sig selv. Og dermed havde man skabt beskæftigelse. Det var en god ting, men flertallet fra den borgerlige side har været imod den lov hele vejen igennem.

Så kommer man med dette lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge og overlader det fuldstændigt til kommunerne at finde ud af, hvad de vil sætte i gang eller ikke sætte i gang.

Det eneste af det, fru Connie Hedegaard sagde, som jeg var enig i, var, at vi har fået eksempler i arbejdsmarkedsudvalget på, at visse kommuner har måttet sende de penge tilbage, som de ellers havde afsat til at skabe beskæftigelse for. Men så må vi altså dukke lidt ned under overfladen og se hvorfor.

For Københavns kommunes vedkommende er det helt specielle forhold, der gør sig gældende. Der er problemer omkring et såkaldt løntrykkercirkulære, som hr. Weidekamp har valgt ikke at ville bruge, og derfor har vi været i den ulykkelige situation, at de beskæftigelsestiltag ikke er kommet i gang i Københavns kommune, og at pengene er blevet sendt tilbage. Men det er en helt speciel side.

Hvad angår de øvrige kommuner, hvor man kan se, at beskæftigelsespengene ikke er brugt, ligger det sådan, at man i en række kommuner har stor arbejdsløshed. Man har afsat midler til at sætte ting i gang, men har ikke kunnet hitte ud af at gøre det, bl.a. fordi der er et borgeligt styre, som ikke ville være med til at konkurrereforvide, altså ikke ville være med til, at kommunerne skulle have lov til at lave produktion.

Så siger vi: ja men vi vil godt stadig væk forsøge at slå et slag for, at der bliver mulighed for bedre kommunal produktion i disse ting, for alt andet er tosset i 1985. Der er ingen grund til den angst for konkurrenceforvridning; den angst er jo heller ikke til stede i så mange andre sammenhænge, f.eks. ved egnsudvikling og lignende. Vi vil altså godt have lejlighed til at prøve at kigge på dette her en gang til, også for at gøre klart, hvad det er, der ligger i denne lovgivning, nemlig at det er en klar forringelse af de beskæftigelsestiltag, der hidtil har foreligget, og det er en klar forringelse i forhold til, hvad bl.a. Kommunernes Landsforening egentlig ønsker sig.

For jeg må da også gøre opmærksom på, at der er kommet bilag her på det sidste. De kom godt nok i sidste øjeblik, og vi nåede ikke at få kigget ordentligt på dem, og nu ønsker vi netop at få tid til at kigge ordentligt på dem. I disse bilag udtrykker man ønske om at få mulighed for produktion, fordi man har gode projekter ude i kommunerne, som kunne sættes i gang, hvis man kunne få lov til det, hvis ikke man herinde ideologisk kæmpede imod, at kommunerne får lov til at sætte fornuftige ting i gang.

Alt i alt synes jeg, der er god grund til at få kigget nærmere på disse ting, og jeg skal i hvert fald gøre mit til at få udråbt de kommuner, som har stor arbejdsløshed, og som af konkurrencehensyn ikke agter at bruge de beskæftigelsespenge, der er blevet afsat, og så blæser på, at de unge mennesker ikke får noget arbejde.

Vi har stillet en række ændringsforslag til lovforslaget. Formålet med alle disse ændringsforslag er at prøve at forbedre denne lovgivning, dels således at kommunerne får lov til at producere mere, dels i overensstemmelse med vores ønske om, at kommuner og amter skal afsætte de beløb, som de hidtil har skullet afsætte, idet vi håber, at de vil sætte beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i gang for pengene.

Endvidere har vi ønsket, at man ikke udelukker unge mellem 16 og 18 år fra at komme ind i disse projekter, fordi det er forkert, at unge mennesker, for hvem det ikke har værdi at gå i skole overhovedet, er udelukket fra projekter som disse. Vi taler her om de unge mennesker, som går ud af folkeskolen på en § 33 og kommer ud som arbejdsdreng